

torio non esse causam ordinario modo discutendam, sed summario absque strepitu & figura iudicii discuti omnino debere, & sic omitti haud posse essentialia processus, aliqualem scilicet citationem, responsum rei, demonstrationem, defensionem rei, & sententiam. Et hoc intellexit Summus Pontifex dum in cap. 2. de iurisdictione inquit: *Ordinem iudicium non esse observandum in notorio, ut observat Gonzalez ibid. num. 1. Stryk. loc. cit. cap. 3. §. 5. & pluribus sequentibus qui conflatur alios effectus, quos quasi rivulos ex hoc primo falso derivare solent DD. scilicet in notorio citatione opus non esse, nec libello, cessare litis contestationem: causa cognitionem a parte iudicis non esse necessariam: nulli defensionem locum esse: nullam requiri sententiam: non esse admittendam appellationem &c.*

41. Alii notorii effectus tradi solent, videlicet quod illud, tamen non allegatum, iudex ex officio supplere valeat, quod tollit ignorantiam presumptionem, quod aliquando possit limitari leges, statuta, & rescripta, quod ferri super eo possit sententia die feriata, quod sententia valeat etiam sine scriptura. At consule de illis animadversiones Stryk. eodem loco citat. cap. 4. §. 24. ad finem.

42. Confer etiam ubi de notorio disserere occurrit dissertationes Strauch, Eberhard, & Orthib. §.

NOVIATIUS, NOVITIUS, NOVITIA.

SUMMARIUM.

- Novitarius annus ad quid institutus.
- Novitatus annus quando incipiat.
- Alia plurima quoad novitatus annum, remissive.
- Novitatus de licentia Superioris, & ex justa causa potest fieri pariter in uno conventu designato, & pariter in alio item designato.
- Novitius ad habitum recipere de iure communi pertinet ad Praelatum, & conventum simul.
- Regulariter tamen debent attendi constitutiones, consuetudines, & privilegia cuiuscumque Religionis pro receptione suorum respective Novitorum.
- Si Novitius in aliqua Religione recipitur a non habente auctoritatem secundum suas peculiarias leges, seu constitutiones, talis receptio est nulla; & ipse Novitius potest a Superioribus spoliari, & a Religione dimitti.
- Novitii in Ordine Fratrum Minorum de observantia quomodo ad professionem debeant admitti.
- In paritate votorum debent vota ferri usque ad tertiam vicem, & si semper fuerint paria, debet Novitius expelli absque ulteriori computatione, nisi aliter in Domino censuerit P. Provincialis, qui in hoc votum definitivum ferre, vel aliam computationem imponere potest.
- Religiosi consentientes, & concurrentes ad expulsionem Novitii habiles per denegationem suffragii absque legitima causa, peccant mortaliter, sicuti etiam mortaliter peccant, si admittant per sua favorabilia suffragia ad Religionem Novitios certo cognitos inhabiles.
- Novitii non tenentur ad statuta, & praecepta regulae ex debito iustitiae.
- Tenantur tamen ad ea ex quadam decencia.
- Novitii non subiciuntur casibus reservatis ad Superioribus sua Religionis, nec casibus reservatis ab Episcopo loci, unde non possunt innodari censuris nec ab Episcopo, nec a Superiore Religionis.
- Hinc Novitii possunt sine alia licentia absolvi a quolibet confessorio approbato pro Fratris sine expressa exclusionem Novitorum.
- Insuper Novitii absque licentia Praelatorum Ordinis possunt valide confiteri, & absolvi a peccatis etiam in Religione reservatis per quemcumque confessorium, sive secularem, sive regularem ab ordinario loci pro secularibus approbatum.
- Novitii, seu seculares nondum induiti, de brevi ta-

men induendi, & jam in novitium admitti, possunt a confessorio etiam a solo Praelato regulari approbati absolvi ab omni excommunicatione, & censura etiam ab homine generaliter lata.

17. Immo si dicti juvenes, dum sic sunt in monasterio, infirmes, possunt omnia Sacramenta recipere a regularibus dicti monasterii; & si decedant, possunt in eorum ecclesia tumulari inconsulto Parocho, & quarta funeris non soluta.

18. Novitii, & Novitiae in articulo mortis existentes, etiam anno novitatus non completo, si sint in aetate legitima, possunt professionem emittere.

19. Si tamen huiusmodi Novitii, & Novitiae convalescant, debent suo novitatus tempore completo iterum profiteri.

20. Novitii, & Novitiae gaudent omnibus privilegiis suis respective Religionis, adeoque gaudent etiam privilegio fori, & canonis.

21. Insuper specialiter lucrantur Indulgentiam plenariam etiam anno novitatus non completo, si sint in aetate legitima, & professionem emiserint.

22. Novitii tolli de more recitantes in choro horas canonicas satisfaciunt praecepto loco professorum.

23. Beneficium clerici ingredientis Religionem non potest ab Episcopo alteri conferre infra annum novitatus ipsius.

24. Et interim durante tempore novitatus per alium benesit functiones, & Sacra praestari debent, assignata ei congrua sustentatione ex redditibus ipsius beneficii.

25. Talis congrua quantitas determinari debet ab Episcopo loci.

26. Residua autem fractus reservandi sunt, atque restituendi Novitio tamquam vero Beneficiario, si exeat.

27. Si vero Novitius Beneficiatus professionem emittat, restituendi sunt monasterio.

28. Si Novitii beneficium habeat annexum jus eligendi, si ipse velit electioni interesse, excludi non potest.

29. Non est tamen necessario vocandus.

30. Novitii, ut valide renuntiationem, seu obligationem irrevocabilem faciant de suis bonis, & juribus temporalibus, ultra solemnitates iuris communis, debent necessario observare alias duas specialiter statutas a Concilio Tridentino, videlicet quod talis renuntiatio fiat cum licentia Episcopi, & intra duos menses proximos ante professionem.

31. Vi huius decreti Concilii Tridentini prohibentur, & irritantur omnes tam lucratorii, quam onerosi inter vivos contractus, quibus Novitii libertas deserendi Religionem possit aequaliter impediri.

32. Item prohibentur, & irritantur omnes donationes notabiles, seu magni momenti.

33. Item prohibentur, & irritantur omnes remissiones debitorum notabiles.

34. Item prohibentur & irritantur renuntiationes, & donationes etiam iurium ad futuras hereditates.

35. Vi dicti decreti Concilii Tridentini non prohibentur, nec irritantur testamenta, & aliae dispositiones mortis causa factae a Novitiis.

36. Item non prohibentur, nec irritantur illi contractus onerosi, quorum Novitius tantum recipit, quantum dat.

37. Item non prohibentur, nec irritantur renuntiationes, & obligationes, quae sunt ante ingressum, & absque intulsi ingressum in Religionem.

38. Item neque prohibentur, nec irritantur renuntiationes, donationes, & obligationes factae ante ingressum Religionis etiam intuitu, & causa ipsius ingressus Religionis, ad n. 41.

42. Novitii sine solemnitatibus a Tridentino requisiti possunt valide, & licite facere modicas elemosinas, & modicas donationes Deo, seu Beatae Mariae, vel Sanctis.

43. Renuntiatio facta ad favorem Patrum Societatis Jesu per Novitium inter Patres dictae Societatis, est valida, non obstante quod non fuerit facta cum licentia Episcopi.

44. Immo Novitii Societatis Jesu possunt renuntiare bonis in favorem Societatis, vel cuiuscumque, non servata forma Concilii, nec expellato bimestri proximo ante professionem.

45. Novitii Societatis Jesu, qui post vota simplicia, ante tamen solemnem professionem, a dicta Societate ab eisdem Praeposito generali dimittuntur, nulla ab eadem Societate debentur alimenta.

46. Novitii habens beneficium ecclesiasticum nequit illud renuntiare, non servata solemnitate a Concilio requisita.

47. Donatio facta a Novitio cum solemnitate a Concilio requisita, ad hoc ut sit firma, requiritur, ut professio sit valida.

48. Ratificata vero professione, si illa nulliter emissa fuerit, censetur quoque renuntiatio ratificata & valida; dummodo in ratificatione expresse non declaret nolle denuo bonis renuntiare.

49. Novitius, si servata solemnitate Concilii renuntiaverit legitimam, & emissa professione sit factus Episcopus, recuperat jus succedendi in dicta legitima etiam quoad renuntiatam, ad favorem tamen sui ecclesiae.

50. Novitius potest revocare testamentum a se factum, sive ante, sive post ingressum Religionis, & durante novitatu aliud condere.

51. Novitius in testamento nihil potest sibi reservare ad effectum testandi de illo post professionem.

52. Potest tamen Novitius in suo testamento praecipere, ut aliquid ex eius bonis etiam post suam professionem quotannis expendatur in pioe usus, seu quod alicui solvatur annuum legatum, vel ne quid de eis alienetur, & huiusmodi.

53. Novitius, si ante professionem testari omittat, succedit in eius bona, actiones, & iura monasterium, si sit incapax bonorum, si autem monasterium sit incapax, succedunt consanguinei ab intestato.

54. Post professionem emissam non potest Religiosus testamentum ante professionem factum revocare.

55. Potest tamen testamentum suum ante professionem factum declarare.

56. Monasterio nihil, excepto vitu, & vestitu, potest tribui a parentibus, vel propinquis, aut Curatoribus Novitii, ex bonis ejusdem Novitii, sub pena excommunicationis incurrendae a dantibus, & accipientibus.

57. Immo sub eadem pena neque potest aliquid dari, & recipi ex bonis propriis parentum, vel consanguineorum.

58. Unde Pater nequit dare paramentum altaris Religionis, ubi ejus filius est in novitatu.

59. Insuper neque Novitius potest in ingressu aliquid donare monasterio, etiam si sit sui juris, & non habeat parentes.

60. Excommunicatio lata a Tridentino in dantes, & accipientes aliquid ante professionem Novitii, non incurritur ipso facto, nec est Sedi Apostolica reservata.

61. Pacta, seu conventiones, quibus Regulares utriusque sexus exigunt a parentibus Novitii, seu Novitiae, aliquam pecuniam summam novitii causa tempore ejus vestitionis, vel professionis, prohibentur sub pena excommunicationis ipso facto incurrendae, & Papa reservatae.

62. An huiusmodi pacta sint etiam comprehensa in dict. cap. 16. Concilii Tridentini.

63. De hoc remissive.

64. Monialibus prohibentur esse dotes accipere ante professionem novitiarum etiam sub nomine depositi, quomodo praestetur cautio de illis restituendis professione non secuta.

65. Hinc improbatum cautela, ut depositarius totum, quod in depositum recipit, monasterio consignet ante novitiarum professionem.

66. Novitio egredienti, vel ejecto restitui debent omnia bona, quae secum tulit, nec quid minimum ex eis retinere possunt Superiores Regulares, quod ut

FERRARA, BIBLIOTHECA, TOM. VI.

recte fiat, Episcopus potest per censuras ecclesiasticas, si opus fuerit, eos ad id compellere.

67. Immo Novitio exeunte, aut decedente ante sequitam professionem, nec retineri possunt per monasterium bona ipsi donata etiam servata solemnitate, & forma Concilii.

68. Habitus tamen Religionis non est restituendus Novitio, sed illius pretium.

69. Novitius sponte, vel coacte egredienti tenetur solvere expensas in sui vitu, & vestitu, & in alia necessaria, & consueta a monasterio factas, si de eorum solutione pactum intercesserit inter Novitium, & monasterium, aut extet legitima consuetudo eas solvendi.

70. Non tenetur tamen Novitius solvere dictas expensas, ubi non intercesserit tale pactum, aut non extet talis legitima consuetudo, ut in nostra Religione de corpore Observantiae, & Cappuccinorum.

71. Dos Novitiae decedentis ante professionem debet hereditibus restitui una cum fructibus deducto tamen illius vitu, & vestitu.

72. Immo hoc etiam procedit, non obstante pacto, ut si puella post annum decesserit, facta, vel non facta professione, dos monasterio accipatur.

73. Licentia Episcopi, seu ejus Vicarii requisita pro renuntiatione faciendae a Novitio intra duos menses proximos ante professionem debet intervenire in ipso actu renuntiationis.

74. Episcopus confirmatus, nondum consecratus, potest concedere in sua Diocesi Novitio talem licentiam ad renuntiandum.

75. Archiepiscopus licet pallium nondum receperit, potest huiusmodi licentiam in sua diocesi concedere.

76. Capitulum Sede vacante seu Vicarius Capitularis potest concedere eandem licentiam.

77. Abbates, & alii Praelati habentes jurisdictionem quasi Episcopalem, nullique Episcopo subiecti, possunt in suis diocesium hanc licentiam concedere.

78. Praelati Regulares non possunt hanc licentiam concedere etiam in monasteriis exemptis, & sibi subiectis.

79. Formam laicorum statuto praescriptam nequaquam oportet servare in renuntiationibus, quae sunt a Novitiis intra probationis annum.

80. Non est necesse, quod renuntiatio bonorum, ut sit valida, fiat a Novitio integro bimestri ante professionem, sed satis est, ut fiat intra totum bimestre ante professionem, quomodo immediate ante ipsam.

81. Bimestre hoc computandum est de momento in momentum, & secundum quod occurrit mensis in calendario.

82. Renuntiatio facta a Novitio per duos menses ante professionem tenet, licet ante expletum decimum sextum annum.

83. Ex quacumque causa contingat professionem praeribi ultra annum, valet renuntiatio facta a Novitio post decimum novitatus mensem.

84. Renuntiatio a Novitio excedente aetate 16. annorum facta absque solemnitate requisita a Concilio, est invalida.

85. Renuntiatio facta per eum qui nulliter emisit professionem, si postea cognita invaliditate iterum valide professus sit declarans nolle denuo bonis renuntiare, quatenus prior renuntiatio non sustineatur, est nulla.

86. Deferre habitum Novitiorum non est de essentia & necessitate anni probationis ad validitatem professionis, sed sufficit deferre habitum Religionis, seu professorum.

87. Novitius deserens per annum habitum Religionis, completo integro anno probationis censetur tacite professus, si habitus, quem deserit, sit patenter indistinctus ab habitu professorum, & aliunde concurrant alia qualitates requisitae.

88. Sicut autem si habitus Novitiorum sit patenti distinctione distinctus ab habitu professorum.

Rx

No-

- 89 Novitii sine titulo beneficii, vel patronii, aut pensionis nequeunt promoveri ad Sacros Ordines.
- 90 Et hoc ipsum habet locum non solum in Novitiis, seu non professis, sed etiam in nulliter professis.
- 91 Pater autem Societatis Jesu, quia tria vota paupertatis, castitatis, & obedientie in Societate emittunt, de licentia Præpositi Generalis possunt promoveri ad Sacros Ordines absque titulo, etiam ante solemnem professionem.
- 92 Patribus Societatis Jesu sic ordinatis nulla debentur alimenta à dicta Societate, si contingat eos ante solemnem professionem à Præposito Generali à dicta Societate dimitti.
- 93 Novitii non possunt promoveri ad ordines Minores à suis Superioribus Abbatibus Regularibus.
- 94 Unde Novitii respectu Minorum Ordinum ordinandi sunt à proprio Episcopo.
- 95 Episcopus proprius est Episcopus loci monasterii, in quo Novitius agit novitiatum.
- 96 Novitii post professionem collocandi sunt in professorio, seu Conventu secundum novitiatum.
- 97 In novitiatibus, & professoriis est exacte observanda vita communis.
- 98 Adducuntur decreta super receptione, & educatione Novitorum à Clemente VIII. edita.
- 99 Adducitur insuper decretum Innocentii XI. super Conventibus novitiatus, & recollectionis Minorum de Observantia, & super iis, que in eisdem Conventibus servari debent.
- 100 Alia remissive.
- 101 Receptus pro laico, seu converso an possit transire ad statum clericalem, remissive.
- 102 Novitii in quibus instruendi.
- 103 Ex quodam nostri Ordinis Novitio originem habuit devotio Corona Beatissime V. M. septem decadem in honorem suorum septem Gaudiorum.
- 104 Subvenitur Supplementa Auditoris, ad n. 105.
- 106 Add. inseruntur, ad fin.
- 1 NOVITIATUS annus institutus est, ut Religio probet mores Novitii, & Novitius austeritatem Religionis; textu expresso in cap. Ad Apostolicam 16. de Regularibus, & cap. Is quæst. 1. & cap. Non solum 2. de Regularibus in 6. Novitiatus annus, sive in masculis, sive feminis incipit solum à die susceptionis habitus, sive ab eod die, qua in habitu Religionis Novitii, seu Novitiæ incipiunt sequi communem aliorum Religiosorum, seu Religiosarum vitam: Sic expresse statuit Concilium Tridentinum cap. 15. sess. 25. de Regularibus.
- 2 Alia plurima quoad Novitiatus annum, vide verb. Annus probationis, seu Novitiatus à num. 3. ad n. 44. usque in finem, ne inutilis fiat repetitio.
- 3 Novitiatus de licentia Superioris, & justa causa potest fieri parim in uno Conventu designato, ac partim in alio item designato: Sic declarasse S. Congreg. Concil. referunt Passerinus de statu homin. tom. 3. q. 189. & Matthæus Officialis Curie quoad Novitios, cap. 34.
- 4 Novitios ad habitum recipere de jure communi pertinet ad Prælatum, & Conventum simul, ita ut nec Conventus sine Prælo, nec Prælati sine Conventu possit ad Religionem aliquem recipere, ut habetur expresse in cap. Novit. 4. De his, que fiunt à Prælo sine consensu Capituli, & concordat cap. Quanto 5. & cap. Ea noscitur 6. eodem tit. & cap. Congregatio ultim. caus. 16. quest. 7.
- 5 Regulariter tamen debent attendi constitutiones, consuetudines, & privilegia cujuscumque Religionis pro receptione suorum respective Novitorum, prout aperte habetur in cap. final. de Regularibus in 6. ibi: "Si ad solum Abbatem pertinet creatio Monachorum, eo defuncto, nequit novatio Monachorum à Conventu creati; nullius poterit, si eorum creatio spectat ad utrumque insimul."
- 6 Unde si Novitius in aliqua Religione recipiatur à non habente auctoritatem secundum suas peculiarias leges, seu constitutiones, talis receptio est nulla, & ipse Novitius potest à legitimis superioribus spoliari, & à

Religione dimitti; argum. cit. juribus sup. numer. 5. quia ex defectu potestatis, seu auctoritatis corrumpitur actus; non enim valet, quod ab aliquo fit, quando id ab eo solo fieri non potest sine interventu, seu consensu, vel licentia alterius; leg. Titium 47. ff. de administr. Tutor. adeoque talis receptio ipso jure est nulla, ex quo facta sit contra jus, quod irritat, & annullat contrarium factum; leg. Non dubium 5. Cod. de legibus & constitutionibus, Donat. prax. rer. Regular. l. 2. p. 2. tra. 1. quest. 4. cum pluribus ibi citatis.

(Vide lit. A, pag. 188. num. 9. in nov. ad add. lit. C, pag. 159. num. 26. & pag. 244. ac lit. D, pag. 96. col. 1. in add. nov. 32. tit. 4. p. 3. Vide verb. Arbitr. leg. 15. 17. & 18. tit. 22. p. 3. cum verb. Sententia, pag. 283. col. 2.)

Novitii in Ordine Fratrum Minorum de Observantia non possunt admitti ad professionem, nisi ter in anno Novitiatus, hoc est, quarto quoque mense per vota secreta à majori parte fratrum in eo Conventu à duobus mensibus actu ibi de familia existentium, habiles fuerint inventi; sic expresse statuit Innocentius X. const. incip. Ad propagandum: In paritate votorum debent vota ferri usque ad tertiam vicem, & si semper fuerint paria, debet Novitius expelli absque ulteriore computatione, nisi aliter in Domino censuerit, Pater Provincialis, qui in hoc votum decisivum ferre, vel aliam computationem imponere potest, ut expresse fuit sancitum in novissimo Capitulo Generali Meridionali in Conventu S. Angeli celebrato die 4. Junii 1729. cui ipse interfuit, dum licet immerito, Ministrum agerem Provinciale. Ibi enim in constitutionibus pro Cismontana Familia num. 48. statutum fuit præcisè, ut sequitur: "In paritate votorum, dum tertia vice feruntur pro Novitiis ad professionem admittendis, statuitur, ut absque ulla ulteriori computatione Novitius expellatur, nisi aliter in Domino censuerit P. Provincialis, qui in hoc votum decisivum habere, vel aliam computationem imponere valet."

Religiosi coarsententes, & concurrentes ad expulsionem Novitii habiles per denegationem suffragii absque legitima causa peccant mortaliter, quia gravem injuriam faciunt Religioni eam privando idoneo Religioso, & etiam Novitio, qui peracto probationis anno, & habilis repertus jus habet ad Religionem, & insuper contraveniunt in re gravi Concilio Tridentino, quod cap. 16. sess. 25. Regularibus præcipit, ut Novitii recepti habiles, finito anno Novitiatus, ad professionem admittantur: Sic etiam peccant mortaliter Religiosi admittentes persua favorabilia suffragia ad Religionem Novitios certo cognitos inhabiles, quia per admissionem talium inhabilium Novitorum grave damnum, & deplorabile præjudicium inferunt Religioni Communis.

Novitii non tenentur ad statuta, & præcepta Regularum ex debito justitiæ, quia nondum sunt proprie Religiosi, nec perfecte partes illius Religionis, ut dicitur expresse in cap. Religioso 21. de sentent. excomm. in 6. & obligatio observandi Regularum ex debito justitiæ nascitur ex voto & promissione Professorum Communis. Tenentur tamen ad ea ex quadam decencia, quia dignum est, ut qui similes cum aliis vitam suscipiunt, similes sentiant in legibus disciplinam, ut expresse dicitur in cap. Recolentes 3. vers. Si enim de statu Monachorum. Tum quia eorum probatio id exigat, ut probentur in spiritu, quo venerunt; Communis.

Novitii non subjiciuntur casibus reservatis à Superioribus sue Religionis, nec casibus reservatis ab Episcopo loci, unde non possunt innodari censuris nec ab Episcopo, nec à Superiore Religionis, quia sint in statu neutro, id est, nec vere subditi Episcopi, nec Superioris Religionis, sed sunt in statu medio per abnegationem extremorum in odiosis; arg. cap. Odia 15. de Regularibus in 6. ibi: Odia restringi, & favores conveniunt ampliari, Alphonso de Leon. de potest. Confessarii p. 2. recollect. 11. num. 137. & de censuris recollect. 2. n. 265. in fin.; Graff. in Append. lib. 1. cap. 7. num. 69. Nald. in Summa verb. Novitius; Donat. prax. rerum Regular. tom. 2. part. 2. tra. 6. quest. 2. num. 4. & 5. cum aliis ibi citatis, & ibid. quest. 15. num. 2. & 5. Tam-

Tamburinus de Jure Abbat. disputat. 15. quest. 5. & alii. (Vide lit. F, pag. 6. num. 47. leg. 4. tit. 15. part. 4. a. tit. 5. 56. tit. 6. p. 1. tit. 15. ejusd. p.)

Hinc Novitii possunt sine alia licentia absolvi à quolibet Confessario approbato pro fratribus sine expressa exclusionem Novitorum. Vide verb. Approbatio art. 2. num. 2. & seq. Insuper Novitii absque licentia Prælatorum Ordinis possunt valide confiteri, & absolvi à peccatis etiam in Religione reservatis per quemcumque Confessarium, sive Secularum, sive Regularem ab Ordinario loci pro Secularibus approbatum. Vide dict. verb. Approbatio art. 2. num. 5. & sequens.

Novitii, seu Seculares nondum induiti, de brevi tamen induendi, & jam in Novitiatum admissi, ut sic sub obedientia Prælati, & disciplina Magistri Novitorum per aliquot dies incipiunt experti Religionis austeritatis, possunt à Confessariis etiam à solo Prælo Regulari approbati absolvi ab omni excommunicatione, & censura, etiam ab homine generaliter lata: D. Antonius 3. part. tit. 24. cap. 77. §. 1. Corduba lib. 1. quest. 30. Rodrig. tom. 1. Quest. Regular. quest. 20. art. 21. & Communis aliorum per plurima immo ad id à Summis Pontificibus Regularibus concessa. Immo si dicti juvenes, dum sic sunt in monasterio, infirmum, possunt omnia Sacramenta recipere à Regularibus dicti monasterii; & si decedant, possunt in eorum ecclesia tumulari, inconsulto Parocho, & quarta funetis non soluta; tales enim gaudent omnibus Fratrum & Novitorum privilegiis, quia de proximo accingendum in favorabilibus habetur pro accincto; l. penult. ff. de milit. testam. & l. Item legato 47. §. 1. ff. de Leg. 3. & partus conceptus (ut sunt tales juvenes de proximo induendi, & jam stantes in utero Religionis) in his, quæ concernunt preservationem, ut producantur ad esse, gaudet privilegio Naturæ, prout aperte colligitur ex l. Prægnantis, ff. de punit. & l. Qui in utero, ff. de stat. hom. Donat. loc. cit. tra. 1. quest. 18. per tot. cum variis aliis ibi citatis, vide verb. Moniales art. 1. num. 61. & verb. Sepultura num. 31. (Vide leg. 3. tit. 23. p. 4. & verb. Reudum art. 3. num. 45. cum verb. Pena in novis.)

Novitii, & Novitiæ in articulo mortis existentes, etiam anno Novitiatus non completo, si sint in aetate legitima, possunt professionem emittere: Sic expresse concessit S. Pius V. Novitiis Monialibus S. P. Dominici const. incip. Summi Sacerdotis cura: qua concessione consistit per communicationem etiam Novitii, & Novitiæ altarum Religionum. Si tamen hujusmodi Novitii, & Novitiæ convaluerint, debent suo Novitiatus tempore completo iterum profiteri: Sic censuit Sac. Congr. Conc. in una Ordinis S. P. Francisci Mini. de Observantia die 20. Martii 1649. ad cap. 15. sess. 25. de Regularibus apud Pignatelli. tom. 2. consub. 356.

Novitii, & Novitiæ gaudent omnibus privilegiis suæ respective Religionis, adeoque gaudent etiam privilegio fori, & canonis; cap. Religioso 20. §. Quamvis de sent. excomm. in 6. & gaudent etiam Indulgentiis, quibus gaudent professi: Pellizari. in manual. Regular. tom. 1. tra. 2. cap. 7. num. 1. Portell. de dub. Regular. verb. Novitius num. 54. Reiffenstuel lib. 3. Decret. tit. 31. num. 15. & alii communiter. Insuper specialiter lucrantur Indulgentiam plenariam diebus, quibus sacrum induunt habitum, & professionem emittunt, si confessi SS. Eucharistia Sacramentum susceperint: Paulus V. constituit. incip. Romano Pontificis: Novitii soli de more recitantes in choa horas canonicas satisfaciunt præcepto loco Professorum, dummodo tot numero adsint, quod requiruntur ad constituendum corpus communitatis, sive collegium, scilicet saltem tres, quia tres faciunt collegium; l. Neratius 85. de verb. significat. ibi: Neratius Priscus tres facere existimat collegium, & hoc magis sequendum est, & sic tenent Donat. tom. 2. tra. 6. q. 22. Reiffenstuel lib. 3. decretal. tit. 31. n. 116. & alii. Vide verb. Officium divinum, art. 1. num. 43. & 44.

Beneficium Clerici ingredientis Religionem non potest ab Episcopo alteri conferri intra annum Novitiatus ipsius Communis textu expresso in cap. Beneficium 4. de Regular. in 6. ibi: Beneficium illius, qui religio-

nem ingreditur, non est infra probationis annum alicui conferendum. Et interim, durante tempore Novitiatus, pro alium beneficii functiones, & opera prestari debent, assignata ei congrua sustentatione de redditibus ipsius beneficii: Communis textu expresso in cit. cap. Beneficium, ibi: Sed interim eidem beneficio per alium deserviri debet, assignata sibi congrua de ipsius provenientibus portione.

Talis congrua quantitas determinari debet ab Episcopo loci: Glossa ibid. verb. Sed interim: Barbosa in dict. cap. Beneficium num. 8. Sanchez lib. 7. moral. cap. 4. num. 14. Pirhing lib. 3. decret. tit. 31. num. 76. Reiffenst. ibid. num. 119. & alii communiter. Residui autem fructus reservandi sunt, atque restituendi Novitio, tamquam vero Beneficiario, si creari: Sanchez loc. cit. num. 10. Pirhing loc. cit. num. 76. Reiffenstuel loc. cit. num. 119. & alii passim. Si vero Novitius Beneficiatus professionem emittat, restituendi sunt monasterio; in illis enim succedit monasterium, si successione sit capax, sicut in aliis bonis Professi, nisi ante professionem aliter de illis disposerit: Sanchez loc. cit. num. 19. Pirhing loc. cit. num. 76. & alii: Reiffenstuel tamen loc. cit. vult restituendos esse non monasterio, sed ecclesie, seu ad causas pias applicandos tamquam fructus vere ecclesiasticos superfluos.

Si Novitii beneficium habeat annexum jus eligendi, seu suffragandi in electione, ut si Novitius erat Canonicus alicujus Cathedralis, vacante intra annum sui Novitiatus Prælatiura, si ipse velit electioni interesse excludi non potest; quia retinet adhuc verum suum jus ad talem electionem, cum nec beneficio, nec fructibus, & effectibus ejus sit privatus: Sanchez loc. cit. num. 10. Pirhing loc. cit. num. 118. Suarez tom. 5. cap. 16. numer. 16. & alii. Non est tamen necessario vocandus, & ipso non reclamante, possunt alii ad electionem libere, & valide procedere, quia cum se ipsum sponte à seculo segregaverit, merito reputatur inter absentes, & remotos, qui nec solent, nec debent vocari. Glossa in citat. cap. Beneficium, verb. Conferendum in fine; Joann. Andr. & Franc. ibid. num. 2. Barbosa ibid. num. 13. Sanch. loc. cit. num. 10. Pirhing loc. cit. num. 75. Reiffenstuel loc. cit. num. 118. Silvester verb. Religio 3. quest. 11. Suarez loc. cit. num. 16. & alii.

Novitii, ut valide renuntiationem, seu obligationem irrevocabilem faciant de suis bonis, & juribus temporalibus, ultra solemnitates juris communis debent necessario observare alias duas specialiter statutas à Concilio Tridentino sess. 25. de Regularibus cap. 16. videlicet quod talis renuntiatio fiat cum licentia Episcopi, vel ejus Vicarii, & intra duos menses proximos ante professionem ibi: "Nulla quoque renuntiatio, aut obligatio antea facta etiam cum juramento, vel in favorem cujuscumque causæ piæ valeat, nisi cum licentia Episcopi, sive ejus Vicarii fiat intra duos menses proximos ante professionem, ac non aliâs intelligatur effectum suum sortiri nisi secuta professione, aliter vero facta etiam cum hujus favoris expressa renuntiatione, etiam jurata, nulli irrita, & nullius effectus." (Vide verb. Testamentum, in novis.)

Vi hujus Tridentini Concilii decreti prohibentur, & irritantur omnes tam lucrativi, quam onerosi inter vivos contractus, quibus Novitii libertas deserendi Religionem possit alicuique impediti. Communis, arg. textus ipsius Concilii, ibi: Ne hac occasione dicere nequeat, quod totam, vel majorem partem substantiæ suæ monasterium (si huic renuntiavit) possideat (seu alii possideant) nec facile, si discesserit, id recuperare poterit. Et revera quod prohibentur, & irritantur omnes tales contractus aperte demonstrat Concilium per ly nullam obligationem, nomine cuius veniunt omnes contractus, arg. leg. Omnes 1. ff. de Novationibus, leg. Veluti 25. de Verbor. obligat. sicut et contra contractum appellatione veniunt obligationes; leg. Labeo 19. ff. de verbor. significatione. (Leg. 28. 33. & 38. tit. 1. p. 5. 2. tit. 33. p. 7.)

Item prohibentur, & irritantur omnes donationes nobiliter, seu magni momenti, quia per ipsas recurrit finis Concilii: Ne hac occasione dicere nequeat &c.

Donatio enim est vera species renuntiationis, & obligatio. *Communis arg. cit. Jurib.* Item prohibentur, & irritantur omnes remissiones debitorum notabilium, quia tales remissiones sunt quedam species donationis, & renuntiationis, quæ possunt minuire Novitii libertatem ad egrediendum contra finem expressum Concilii Tridentini. *Communis.* Item prohibentur, & irritantur renuntiationes, & donationes etiam jurium ad futuras hereditates: Quælibet enim renuntiatio potens minuire libertatem egrediendi declaratur à Concilio irrita, ibi: *Nulla quoque renuntiatio.* Tales autem sunt dictæ renuntiationes, & donationes, etiam jurium ad futuras hereditates, adeoque &c. *Communis.*

33 Vi dicti Conc. Trid. non prohibentur, nec irritantur testamenta, & alia depositiones mortis causa factæ, adeoque semper valent, sive fiant ante ingressum Religionis, sive post ingressum quocumque die intra annum Novitii sine licentia Episcopi, aut ejus Vicarii, & etiam ante dictos duos menses proximos ante professionem, dummodo habeant cetera alia juris requisita, quia testamenta, & alia dispositiones mortis causa factæ, ut codicilli, donationes mortis causa &c. nec renuntiationes, nec obligationes irrevocabiles sunt, quum toties, quoties voluerit Novitius, ante professionem possit per libitum suo ea revocare, adeoque cum sit nec in minimo lædant libertatem Novitii egrediendi à Religione, non prohibentur, nec irritantur à Concilio in dicto decreto, quod pro unico fine prohibitionis, & irrationis respicit conservationem talis libertatis Novitii egrediendi à Religione, ibi: *Ne hac occasione discedere nequeat &c.* Sic tenent Doctores communiter, & sic expresse declaravit Sac. Congr. Concilii, teste Fagnano lib. 2. decret. cap. In presentato 8. de probationibus n. 50.

36 Item non prohibentur, nec irritantur illi contractus onerosi, vi quorum Novitius tantum recipit, quantum dat, ut sunt emptiones, locationes, & hujusmodi, in his enim contractibus nec in minimo læditur libertas Novitii exeundi à Religione, cum tantum recipiendo, quantum dat, nihil à parte rei perdat. *Communis.*

37 Item non prohibentur, nec irritantur renuntiationes, & obligationes, quæ fiunt ante ingressum, & absque intuitu ingressum in Religionem, seu sine animo eam ingrediendi, quamvis postea progressu temporis ingressus contingeret, quia intentio Concilii sola fuit prohibere illas renuntiationes, & obligationes, quæ fiunt intuitu Religionis, & liberum impediunt egressum, ibi: *Ne hac occasione discedere nequeat &c.*

38 Immo neque prohibentur, neque irritantur renuntiationes, donationes, & obligationes factæ ante ingressum Religionis, etiam intuitu, & causa ipsius ingressus Religionis. Sic expresse Rota part. 5. tom. 1. recent. decis. 125. n. 24. ubi dicit sic declarasse Sac. Cong. Conc. & part. 12. decis. 245. n. 6. & quod late discussio hoc articulo, sic fuit responsum in Romana donationis 1. Februarii. 1640. coram Reverendis Terraconen. & in Romana successione de Comitibus 12. Januarii 1642. coram Reverendissimo Decano cum aliis pluribus congestis per Adden. ad decis. 586. n. 2. part. 5. tom. 2. recent. Quamvis enim adsint declarationes Sacre Congregationis Concilii, in quibus declaratum fuit, Tridentinum comprehendere non solum donationes, & renuntiationes factas à Novitiis intra duos menses proximos ante professionem, sed etiam illas, quæ fiunt ante ingressum Religionis cum narrativa, & mentione expressi ipsius ingressus, vel cum conditione, quatenus donans proficetur. Rota part. 5. tom. 2. decis. 586. numer. 17. Quæ fundatur in ea ratione, quod cum Concilium reproboverit donationes à Novitiis non factas intra duos menses ante professionem, ne ob timorem non recuperandi bona donata adimeretur Novitii libertas egrediendi, ita ex eadem ratione censendas esse prohibitas donationes factas ante ingressum. Rota ibid. numer. 18. & 19. Unde inferebatur, contrarium tenere intelligendos esse de donationibus simpliciter, & sine mentione, neque intuitu ingressus factis. Rota ibid. numer. 30.

39 Verum revocatis antiquis declarationibus, eadem Sacra Congregat. Concilii declaravit, & per plura alia tribunalia definitum fuit, dictum Concilium Tridentinum

non sedit. 25. cap. 16. de Regularibus non habere locum, quando donatio, vel renuntiatio fit ante ingressum intuitu ingressus Religionis, Annotat. ad decis. 586. numer. 2. ubi pro hac opinione referuntur 38. Auctores, & inter alios Passerin. de privilegiis Minorum cap. 37. ubi refert, quod pro hac opinione fuit judicatum: Menochius in addis. lib. 2. cap. 430. numer. 3. ubi miratur de Navarr. & Molina, qui tenuerunt contrarium: Roderic. quest. Regular. tom. 2. quest. 47. art. 8. ubi dicit, quod pro hac opinione fuit judicatum, & refert, quod pro ea consulerunt quamplures ibi nominati: Hector Capycius Latro decis. 31. numer. 7. ubi dicit, quod hæc opinio frequentiori DD. calculo est approbata, declarationibus Supremorum Tribunalium roborata, & declarationibus Eminentissimorum Cardin. Sac. Congreg. Concilii sic est interpretata: Rota in Tarentina donationis 3. Februarii. 1607. coram Sacrato, & in Parmen. Transactio-nis coram Durand. decis. 121. numer. 39. in impressis in Perusin. hereditatis 10. Decemb. 1620. coram bona memor. Cardin. Virili, Diana resolut. moral. tom. 3. tract. 2. de dub. Regular. cap. 55. ubi pro hac opinione refert de verbo ad verbum declarationem Sacre Congreg. Concilii. Et hæc opinionem tenent Fagnanus lib. 4. decretal. in cap. Statuimus 23. de Regularibus à numer. 42. Sanchez lib. 1. moral. cap. 5. numer. 4. Donatus præf. rerum Regular. tom. 2. tract. 7. q. 20. qui omnes referunt ita declarasse Sacram Congregationem Concilii, & Barbosa in Summa Apostol. decis. verb. Renuntiatio Novitii numer. 1. ubi cum pluribus aliis refert sic fuisse decisum à Sacra Congreg. Concilii, & Colledan. in Concil. Trident. citat. sess. 25. cap. 16. de Regul. numer. 18. ubi dicit, quod illa verba Concilii ante facta intelligi debeant de renuntiatione tantum facta post ingressum Religionis, ac proinde, quod secularis ante habitus susceptionem, & novitatus ingressum, possit etiam intuitu ejusdem ingressus valide de suis bonis disponere, illa renuntiatum, donando, seu obligando absque solemnitate requisita à Concilio in dict. cap. 16. sess. 25. de Regularibus, & ibi citat Rotam, & 35. Auctores, & in fine addit, quod idem donationem factam per filium patri per paucos dies ante ingressum Religionis, seu habitus susceptionem, intuitu, & contemplatione ejusdem Religionis, esse validam tenet expresse Aldan. in compend. canonic. resolut. lib. 2. tit. 8. n. 15. ubi refert sic fuisse decisum sub die 13. Apr. 1630. Et hæc sententiam probabiliter censent Layman lib. 3. tract. 5. cap. 7. numer. 7. Pithing. lib. 3. decretal. tit. 31. numer. 81. & alii plures, Reiffenstuel lib. 3. decretal. tit. 31. numer. 142. quamvis ipse ibid. à numer. 145. ad 152. cum pluribus aliis defendat contrarium, uti etiam defendunt 15. Doctores apud Barbosa loc. cit. numer. 18. in fine, existimantes renuntiationem, seu donationem factam ab existente adhuc in seculo prætextu, & intuitu ingressus Religionis nullam, & invalidam esse sine solemnitate requisita à Concilio loc. cit.

Ratio autem nostræ sententiæ est, quia cum dictum decretum Concilii sit correctorium juris communis, non debet intelligi, nisi in casu suo, nec est extendendum ad alios, quamvis paritas urgetet rationis, annotat. ad decis. 486. numer. 23. part. 5. tom. 2. Rota recentior. argument. cap. Quæ à jure 28. de regul. juris in 6. ibi: *Quæ à jure communi exorbitant, nequaquam ad consequentiam sunt trabenda:* (Vid. supr. numer. 13.) Tum quia in dubio textus est intelligendus juxta Rubricam sub qua existit, cum unusquisque textus congruis subdatur titulis argument. leg. Dedit nobis §. 13. Si quid autem, & §. 18. Si verò: cum similibus: Rubrica autem Concilii est de Regularibus, qualis non est, qui adhuc existit in seculo, quamvis Religionem ingredi intendat, adeoque &c. Tum etiam quia dictum cap. 16. sess. 25. est continuativum capitis 15. immediate antecedentis, ut patet ex illa particula quoque sub initio posita, ibi: *Nulla quoque renuntiatio*, cujus distinctionis natura est copulare sequentia antecedentibus; arg. §. 7. Prætorum quoque, tit. 2. institutionum de jure naturali, cap. autem 15. immediate procedens expresse agit de solis Novitiis, ut clare patet ex textu, adeoque

etiam de solis Novitiis est intelligendum dict. cap. 16. immediate sequens per illam particulam quoque cum antecedenti copulatum.

41 Unde hæc sententiam mordicus tueretur Fagnan. in cit. cap. Statuimus 23. de Regularibus à numer. 42. ad 47. ubi testatur eam contra Navarr. sæpius probasse Sacram Congregat. Concilii; aliquando enim, dicit ipse, censuit dict. cap. 16. sess. 25. de Regularibus. sibi locum non vindicare in donationibus factis ante susceptionem habitus probationis, sicuti etiam reperitur adnotatum in calce prædictorum Concilii Navarr. 81. & 82. & alia consulta: An illud caput comprehendat renuntiationes factas ante ingressum, illius tamen contemplatione: Respondit: Non comprehendere renuntiationes factas ante ingressum, hoc est, ante habitus susceptionem? Quinimo præsuppositis duabus Congregationis declarationibus super dict. cap. 16. altera, quod minime infringantur renuntiationes factæ ante ingressum Religionis, altera, quod ex eo decreto renuntiationes factæ in ipso ingressu non valeant: Quæsitum est: An cum Clarix Buccapadulia renuntiatu verbi bonis tam paternis, quam maternis eadem die, qua ingressa fuit monasterium, prædictis ejus renuntiatio sufficiat, an nova requiratur ante professionem, juxta formam à Concilio præscriptam? Die 22. Junii 1613. Sac. Congreg. censuit decretum cap. 16. non vindicare sibi locum in renuntiationibus factis ante actum seu momentum susceptionis habitus, ac propterea ex eo decreto supra-scriptam renuntiationem non esse nullam? Sic ad litteram refert Fagnan. loc. cit. numer. 47.

42 Novitii sine solemnitate à Concilio in dict. c. 16. requisiti, possunt valide, & licite facere modicas elemosynas, & modicas donationes Deo, seu B. Mariæ, vel Sanctis, quia in similibus modicis elemosynis, & donationibus respectu bonorum, & facultatum Novitii, cessat finis prohibitionis Concilii, nempe: *Ne hac occasione discedere nequeat.* Garcias, Azorius, Lezana, Tamburin. Sanchez, Peregrin. & alii citati, & secuti à Barbosa supra dict. sess. 2. cap. 16. numer. 7. & 8.

43 Renuntiatio facta ad favorem Patrum Societatis Jesu per Novitium inter Patres dictæ Societatis est valida, non obstante, quod non fuerit facta cum licentia Episcopi. Sic decisum fuisse in Neapolitana 20. Martii 1621. referunt Sellius in Selectis Canonice, cap. 19. n. 15. & Barbosa super Tridentin. dict. sess. 25. cap. 16. n. 29.

44 Immo Novitii Societatis Jesu possunt renuntiare bonis in favorem Societatis, vel ejusdemque, non servata forma Concilii, nec expectato bimestri proximo ante professionem. Aldanus enim in compend. canonic. resolut. lib. 1. tit. 16. numer. 16. & Barbosa loc. cit. numer. 41. referunt fuisse decisum, quod Patres Societatis Jesu dicto decreto Concilii non solum excepti sunt quoad emittendam professionem, sed etiam quoad obligationes, & renuntiationes, adeo ut hæc etiam ab eorum Novitiis quandoquomque, & sine cujusvis licentia factæ nullitati dicti decreti minime subvertant.

45 Novitii Societatis Jesu, qui post vota simplicia, ante tamen solemnem professionem à dicta Societate ab ejusdem Præposito Generali juxta facultatem sibi à Sede Apostolica concessam dimittuntur, nulla ab eadem Societate debentur alimenta, aut congrua sustentatio, licet dum in ea viverent, titulo Religiosæ paupertatis ad Sacros etiam Presbyteratus Ordines promoti fuerint. Sic novissime statuit Benedictus XIII. constit. 149. incip. Injuncti Nobis:

46 Novitius habens beneficium ecclesiasticum, nequit illud renuntiare, non servata solemnitate à Concilio requisita. Sic declaravit Sac. Congr. Concilii apud Fagnan. in c. Statuimus 23. de Regularibus. n. 19. Matthæus. officialis Curie cap. 43. n. 31. & tenent Flaminius de resignat. benefic. lib. 3. quest. 13. à n. 4. Sperell. decis. 16. n. 49. Navarr. in Lucerna Regular. verb. Renuntiatio bonorum n. 4. Tamburin. de jure Abbatum tom. 3. disp. 6. quest. 10. numer. 12. Suarez tom. 3. de Religi. lib. 5. c. 16. numer. 12. Sanchez lib. 1. moral. cap. 5. numer. 38. Majol. Campanil. Azorius, Molesius, Cavalier, Miranda, & alii plures apud Barbosa super Trident. loc. cit. nu-

mer. 13. quamvis ipse cum Garcia teneat contrarium.

47 Donatio facta Novitio cum solemnitate à Concilio requisita ad hoc ut sit firma, requiritur, ut professio sit valida. Sanchez lib. 7. moral. cap. 5. numer. 55. Lezana, Tambur. Peregrin. Bartholomæus à S. Fausto, Peyrin. citati, & secuti à Barbosa loc. cit. numer. 15. Unde si Novitius ad seculum redeat, vel si forte moriatur ante factam validam professionem, donatio irrita est. Barbosa de offic. & potest. Episcop. part. 3. alleg. 99. n. 1. r. & loc. cit. numer. 15. cum Navarr. Sanchez, Passarel. Bartholomæo à S. Fausto, Honded. Fr. Emmann. Peyrin. Bartholomæo de Vecchis, Peregrin. ibi citatis, Fagnan. in cit. cap. Statuimus numer. 35. & 36. ubi refert sic fuisse decisum à Sacra Congregatione Concilii.

48 Ratificata vero professione, si illa nulliter emissâ fuerit, censetur quoque renuntiatio ratificata, & valida, dummodo in ratificatione expresse non declaret se nolle denno bonis renuntiare. Vide infra numer. 65. Barbosa loc. cit. numer. 16. cum Aloysio Riccio, Tamb. Sanchez, Peregrin. ibi citatis.

49 Novitius si servata solemnitate Concilii renuntiare legitimum, & emissâ professione sit factus Episcopus, recuperat jus succedendi in dicta legitima etiam quoad renuntiatâ, ad favorem tamen suæ Ecclesiæ. Sic decisum fuisse sub die 11. Januarii 1631. referunt Aldan. in compendio canonic. resolut. lib. 2. tit. 9. numer. 10. & Barbosa supra Concilii loc. cit. numer. 17. numer. 10. & Barbosa supra Concilii loc. cit. numer. 17. numer. 10.

50 Novitius potest revocare testamentum à se factum, sive ante, sive post ingressum Religionis, & durante novitatu aliud condere. Communis. Novitius in testamento nihil potest sibi reservare ad effectum testandi de illo post professionem, quia per professionem sibi admittit omnem facultatem testandi. Communis: & sic expresse statuit Sac. Congreg. Conc. in Neapolitana 5. Julii 1628. respondens non sustineri reservationem de aliquibus bonis sibi factam à quodam Milite Hierosolymitano in renuntiatione facta bonorum ante professionem sub prætextu, ut de reservatis testari posset, apud Barbosa super Trident. loc. cit. numer. 22. Potest tamen Novitius in suo testamento præcipere, ut aliqui ex ejus bonis etiam post suam professionem quotannis expendatur in pios usus, seu quod alicui solvatur annuum legatum vel ne quid de eis alienetur, & hujusmodi, talis enim dispositio, cum sit facta in tempore, quo ipse libere poterat disponere de suis bonis, valet pro semper quoad licite in ea disposita. Communis cum Fagnan. lib. 2. decretal. cap. In presentia 8. de probationibus numer. 13. (Vide verb. Testamentum, pag. 50. leg. 88. tit. 18. p. 3. ibi: Salvas todas las cosas:)

51 Novitius si ante professionem testari omittat, succedit in ejus bona, adiones, & jura monasterium, si sit capax bonorum. Audent. de Monachis. §. Illud quoque, audent. Ingressi. Cod. de Sacrosanctis Eccles. cap. Quia ingredientibus 7. cap. Perlatum est 8. cap. Si qua mulier 9. caus. 19. quest. 3. cap. In presentia 6. de probationibus, cum similibus; si autem monasterium sit incapax successione, uti Religio nostra Seraphica, succedunt consanguinei ab intestato. Communis.

(Consonant leg. 2. tit. 7. 8. in fin. tit. 21. part. 1. 88. tit. 18. p. 3. tit. 1. p. 6. verb. Regulares lit. H. pag. 184. col. 2. lit. T. pag. 51. col. 1. D. Anton. Gonn. tom. 1. cap. 5. numer. 34. vers. Extendit: Spinus specul. testam. glor. 14. numer. 125.)

52 Post professionem emissam non potest Religiosus testamentum ante professionem factam revocare. Communis argument. cap. Quia ingredientibus 2. de testament. cap. Non dicatis 11. caus. 19. quest. 1. cap. Quia ingredientibus 7. caus. 16. quest. 3. audent. Ingressi, Cod. de Sacrosanctis Eccles. cum similibus. Potest tamen testamentum suum ante professionem factum declarare, præcipie si testamentum dubie, & obscure voluntatis, interpretatio indigeat, ipseque Religiosus declarationem verbis convenientem proferat. Sanchez lib. 7. moral. cap. 11. numer. 16. Gozzadin. consil. 41. numer. 15. 16. 17. Fr. Emmanuel tom. 3. quest. 69. art. 3. Reginald. lib. 18. cap. 27. numer. 397. Moneta de comment. ulian. volunt. cap. 5. quest. 1. numer. 14. Barbosa super Tri-

Trident. loc. cit. num. 17. Cum aliis ibi citatis contra Covarrub. in cap. 2. de testament. num. 5. & 9. Mirandum in manual. Prælator. tom. 1. quest. 23. art. 10. Navarr. in cap. Non dicitis 11. caus. 12. quest. 1. existimantes non posse Religiosum profectum testamentum ante professionem à se factum post professionem declarare.

63 Monasterio nihil, exceptis victu, & vestitu, potest tribui à parentibus, vel propinquis, aut Curatoribus Novitii ex bonis ejusdem Novitii sub pœna excommunicationis incurrendæ à dantibus, & accipientibus, textu expresso in Concilio Tridentino citat. sess. 25. de Regularibus cap. 16. ibi: "Sed neque ante professionem excepto victu, & vestitu Novitii, vel Novitiæ illius temporis, quo in probatione est, quocumque pretextu à parentibus, vel propinquis, aut Curatoribus ejus monasterio aliquid ex bonis ejusdem tribuatur, ne hæc occasione discedere nequeat, quod totam, vel majorem partem substantiæ suæ monasterium possideat, nec facile, si discesserit, id recuperare possit, quin potius præcipit Sancta Synodus sub anathematis pœna dantibus, & recipientibus, ne hoc ullo modo fiat, & ut ab omnibus ante professionem omnia restituantur, quæ usura erant." Fagnan. in cit. cap. Statuimus num. 49. & 50. & alii communiter.

64 Immo sub eadem pœna neque potest aliquid dari, & recipi ex bonis propriis parentum vel consanguineorum: Quamvis enim Concilii verba videantur restricta ad bona ipsius Novitii, tamen proposito dubio: "An quod disponitur cap. 16. sess. 25. de Regularibus, ne de bonis puellæ aliquid monasterio ante professionem tribuatur sub pœna anathematis, habeat locum, etiam si aliquid tribuatur non ex puella propriis bonis, sed parentum, vel consanguineorum?" Sacra Congregat. censuit habere locum. Sic refert Fagnan. loc. cit. n. 55. Unde pater nequit dare paramentum altaris religioni, ubi ejus filius est in novitiatu. Sic fuisse decisum 25. Augusti 1617. refert ex Sello Barbosa. loc. cit. n. 45. Insuper neque Novitius potest in ingressu aliquid donare monasterio, etiam si sit sui juris, & non habeat parentes; proposito enim dubio: "An si Novitius sit sui juris, & non habeat parentes, possit in ingressu Religionis præter victum aliquid donare Religioni amore Dei?" Sacra Congregat. censuit non posse, ex verbis expressis dicti cap. 16. ita refert Fagnan. loc. cit. n. 56.

65 Excommunicationis pœna facta in Concilio Tridentino in dantes, & accipientes aliquid ante professionem Novitii non incurritur ipso facto, nec est Sedi Apostolicæ reservata. Sic declaravit Sacra Congr. Concilii, teste Fagnano loc. cit. num. 59.

66 Pacta, seu conventiones, quibus Regulares utriusque sexus exigunt à parentibus Novitii, seu Novitiæ aliquam pecuniæ summam convivii causa, tempore ejus vestitionis, vel professionis, prohibentur sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ; & Papæ reservata, textu expresso in extravagant. Sane 1. de Simonia. An autem hujusmodi pacta sint etiam comprehensa in dicti cap. 16. Concilii Tridentini? Sacra Congregat. censuit decretum dicti cap. 16. ad hunc casum non pertinere, nec id prohiberi constitutione Urbani IV. quæ incipit: "Sane: Ceterum quia ex consuetudine Mediolanensi recepta, & à bonæ mem. Cardinalis S. Prædixis tolerata, passim hujusmodi convivia exhibentur, consultius putavit, nihil responderi." Sic refert Fagnan. loc. cit. num. 58. At vide verb. Moniales art. 2. à n. 52. ad 63. verb. Simonia art. 1. num. 20. ad 27.

67 Monialibus prohibitum est dotes accipere ante professionem novitiarum etiam sub nomine depositi, quamvis præstetur cautio de illis restituendis, professione non sequita. Sic colligitur ex cit. cap. 16. Tridentini, & expresse declaravit Sacra Congregat. apud Fagnan. loc. cit. num. 51.

68 Hinc improbatum cautela, ut depositarius totum, quod in depositum recipit, monasterio consignet ante novitiarum professionem; orta enim dubitatione, an cautela adinventiva à Monialibus civitatis Alexandrinæ, ut quando aliqua puella monasterium ingreditur, depositum dotis prius fiat, & deinde omne id, quod in depositum

recipitur, totum depositarius in monasterio ante professionem consignet, sic contra dispositionem Concilii Tridentini cap. 16. sess. 25. de Regularibus, verè. Neque ante professionem: Sacra Congregat. censuit decretum Concilii dicti cap. 16. "non prohibuisse quidem hujusmodi depositum, sed quod pecuniæ sic depositæ denuerit monasterio directe, vel indirecte, & in specie monacho hic descripto, videri omnino prohibuisse. Et licet aliàs Sacra Congregatio in casu Neapolitano visa fuisset sentire posse dari, præstita idonea cautione bancaria, tamen nunc censuit non scribendum amplius in futurum secundum illam sententiam, sed secundum istam posteriorem, ut nullo modo detur monasterio, nec cum deposito, nec sine." Sic refert Fagnan. loc. cit. num. 53.

69 Novitio egredienti, vel ejecto restitui debent omnia bona, quæ secum tulit, nec quid minimum ex eis retinere possunt Superiores Regulares; quod, ut recte fiat, Episcopus potest etiam per censuras ecclesiasticas, si opus fuerit, eos ad id compellere; textu expresso in Concilio Tridentino dicti cap. 16. ibi: "Ab omnibus ante professionem omnia restituantur, quæ sua erant, quod ut fiat, Episcopus etiam per censuras ecclesiasticas, si opus fuerit, compellat."

70 Immo Novitio exeunte, aut decedente ante sequitam professionem, nec retineri possunt per monasterium bona ipsi donata etiam servata solemnitate, & forma Concilii, cum enim duo Novitii Religionem ingressi bona sua monasterio servata forma Concilii donasset, posteaque uterque decederet, sed alter revocata, alter vero non revocata donatione; fuerit dubitatum, an monasterium possit retinere bona saltem illius, qui donationem non revocavit? Sacra Congregat. Card. Conc. Tridentini Interpretum censuit, neurtus bona posse retineri per monasterium, cum non sequatur professionem, nulla fuerit renuntiatio: Sic refert Fagnan. in cit. cap. Statuimus 23. de Regularibus num. 36.

71 Habitus tamen Religionis non est restituendus Novitio exeunti, sed illius pretium; sic decisum à Sacra Congregatione referunt Novariis in Lucerna Regul. verb. Habitus num. 6. Lezana in Summa quest. Regul. tom. 1. cap. 25. num. 38. Barbos. super Trident. loc. cit. num. 51. in Summa Apostolicæ decis. verb. Habitus n. 9. & de offic. & potest. Episcop. alleg. 101. n. 39.

72 Novitius sponte, vel coacte egredienti tenetur solvere expensas in sui victum, vestitum, & in alia necessaria, ac consuetæ à monasterio factas, si de earum solutione pactum intercesserit inter Novitium, & monasterium, aut extet legitima consuetudo eas solvendi; communis; arg. Concil. Trident. cit. sess. 25. cap. 16. de Regularibus, ubi prohibentur aliquid dare, vel accipere de bonis Novitii, excepto victu, & vestitu, adeoque cum ex Concilio liceat aliquid dare, & accipere pro victu, & vestitu, potissimum erit obligatio dandi, ubi intercesserit pactum; arg. cap. Antigonus 1. & cap. Qualiter 3. de pactis, & ubi adsit legitima consuetudo; arg. cap. Cum tanto 11. de Consuetudine. (Verb. Consuetudo, & Pactum.) Non tenetur tamen Novitius solvere dictas expensas, ubi non intercesserit tale pactum, aut non extet talis legitima consuetudo, ut in nostra Religione de Corpore Observantiæ, & Cappuccinorum, ubi nihil recipitur, nec potest recipi pro alimentis, & similibus à Novitiis, ut recte observat Matthæus Officialis Curia cap. 34. num. 30. & alii passim.

73 Dos Novitiæ decedentis ante professionem debet hereditibus restitui una cum fructibus, deducto tamen illius victu, & vestitu; cum enim dubitatum fuerit: An si mulier ingressa monasterium intra tempus probationis decedat, dos soluta, ejus hereditibus una cum fructibus, si quos monasterium perciperet, restitui debeat? Sacra Congregatio censuit, ita debere, deducto tamen victu, & vestitu Novitiæ: Sic refert Fagnan. loc. cit. num. 38.

74 Immo hoc etiam procedit, non obstante pacto, ut si puella post annum decederit, facta, vel non facta professione, dos monasterio acquiratur; proposito enim dubio de quadam puella, quæ monasterium ingressa est cum

concordia, ut si infra annum moreretur, dos restitueretur dotantibus, si vero post annum, facta, vel non facta professione, acquireretur monasterio; stetit ibi per annum, & menses tres cum velo albo, in quo incedunt Novitiæ, cum tamen professæ incedant cum nigro, nulla facta expressa professione, postea decederit: Sacra Congregat. censuit, secundum ea, quæ proponuntur, dotem esse restituendam hereditibus defunctæ: Sic refert Fagnanus loc. cit. sub num. 38. Vide verb. Moniales art. 1. à num. 98. ad 100.

75 Licentia Episcopi, seu ejus Vicarii requisita pro renuntiatione faciendæ à Novitio intra duos menses proximos, ante professionem debet intervenire in ipso actu renuntiationis: Rota in Romana Fideicommissis. 15. Novemb. 1624. coram Reumboldo; Barbos. supra Concil. Trident. cit. sess. 25. cap. 16. de Regular. num. 23. & alii communiter.

76 Episcopus confirmatus nondum consecratus potest concedere in sua diocesi Novitio tale licentiam ad renuntiandum: Barbosa loc. cit. num. 24. de offic. & potestate Episcop. part. 3. alleg. 99. num. 3. Peregrin. in constit. cleric. Regular. part. 2. cap. 1. lit. C, §. 25. Sanchez lib. 7. moral. cap. 5. num. 66. & alii passim.

77 Archiepiscopus licet pallium nondum receperit, potest hujusmodi licentiam in sua diocesi concedere: Barbosa loc. cit. num. 25. & cit. allegat. 99. num. 4. Peregrin. loc. cit. §. 26. Sanchez loc. cit. n. 66. & alii communiter.

78 Capitulum, Sede vacante, seu Vicarius Capitalis potest eandem licentiam concedere, Barbos. loc. cit. n. 26. Sanchez loc. cit. n. 67. Tambur. de jure Abbat. tom. 3. disp. 6. quest. 10. num. 3. Bartholom. à S. Fausto in thesauro Religiosorum lib. 5. quest. 195. Peregrin. loc. cit. & alii.

79 Abbates, & alii Prælati habentes jurisdictionem quasi episcopalem, nullique Episcopo subiecti, possunt in suis diocesisibus hanc licentiam concedere: Barbosa loc. cit. num. 27. Sanchez loc. cit. num. 68. Bartholom. à S. Fausto loc. cit. quest. 196. Bartholom. de Vecchis in praxi observanda in admittendis ad Religionis statum Novitiis disp. 8. dub. 2. num. 2. Peregrin. loc. cit. §. 27. & alii passim.

80 Prælati Regulares non possunt hanc licentiam concedere etiam in monasteriis exemptis, & sibi subiectis, quia Concilium Tridentinum loc. cit. solum Episcopi licentiam ad hanc renuntiationem requirit: Barbosa loc. cit. n. 28. Miranda in manual. Prælat. tom. 1. quest. 23. art. 6. conclus. 2. Bartholom. de Vecchis loc. cit. dub. 9. num. 2. Sanchez loc. cit. num. 74. Peregrin. loc. cit. §. 80. & alii communiter.

81 Formam laicorum statuto præscriptam nequaquam oportet servare in renuntiationibus, quæ fiunt à Novitiis intra probationis annum, nec hujusmodi statuti omissiones tales renuntiationes invalidat, utpote factas à personis, quæ secundum præsentem statum novitiatus censentur tamquam ecclesiasticæ, ac probe legibus laiculis solemnitate inducentibus subjacere non debent, ut decisum fuisse referunt Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 2. tit. 9. num. 11. & Barbosa super Trident. dicti sess. 25. cap. 16. de Regular. num. 31. & idem tenuit Rota in Parmensi transactionis 20. Decembris 1627. coram Durano. (Vide verb. Notarius, &c.)

82 Non est necesse, quod renuntiatio bonorum, ut sit valida, fiat à Novitio integro bimestri ante professionem, sed satis est ut fiat intra totum bimestre ante professionem, quamvis immediate ante ipsam, Barbosa loc. cit. num. 35. Sanchez loc. cit. cap. 5. num. 80. Peregrin. loc. cit. §. 20. Bartholomæus à S. Fausto loc. cit. lib. 5. quest. 192. & alii communiter.

83 Bimestre hoc computandum est de momento in momentum, & secundum quod occurrit mensis in Calendario, Barbosa loc. cit. n. 36. Sanchez loc. cit. n. 81. Bartholomæus à S. Fausto loc. cit. quest. 193. Sperell. decis. 16. num. 54. Tambur. loc. cit. quest. 10. n. 4. Bartholomæus de Vecchis loc. cit. disp. 8. dub. 9. n. 5. Unde Sacra Congregatio Concilii sub die 21. Januarii 1617. expresse decrevit, non valere renuntiationem factam à Moniali ante duos menses præfixos in dicti decreto

Concilii, ut ex Aldan. refert Barbosa. loc. cit. n. 36.

84 Renuntiatio facta à Novitio per duos menses ante professionem tenet, licet ante exitum decem sextum annum: Sic decisum fuisse à Sacra Congregat. Concilii, refert ex Armendar. Barbosa loc. cit. num. 37. & in Summa Apostolicæ decis. verb. Renuntiatio Novitii n. 3.

85 Ex quacumque causa contingat professionem protrahi ultra annum, valet renuntiatio facta à Novitio post decimum novitiatus mensem: Sic decisum fuisse à Sacra Congregat. Concilii referunt Bartholomæus de Vecchis loc. cit. disp. 8. dub. 9. num. 5. in fine, & Barbosa in dicti cap. 16. num. 37.

86 Renuntiatio à Novitio excedente ætate 16. annorum facta absque solemnitate decreti Concilii Tridentini loc. cit. est invalida, ita ut Concilium locum habeat etiam in iis, qui excedunt annum decimum sextum: Sacra Congregat. Concilii 15. Januarii 1601. apud Barbosam in Summa Apostolicæ decis. dicti verb. Renuntiatio Novitii num. 2.

87 Renuntiatio facta per eum, qui nulliter emisit professionem, si postea cognita invaliditate iterum valide professus sit, declaratans velle idem bonis renuntiare, quatenus prior renuntiatio non sustineatur, est nulla: Sacra Congregat. Concilii 3. Decemb. 1632. apud Barbosam in cit. Summa Apostolicæ decis. n. 7.

88 Deferre habitum Novitiorum non est de essentia, & necessitate anni probationis ad validitatem professionis, sed sufficit deferre habitum Religionis, seu professorum; vide verb. Habitus n. 5.

89 Novitius deferens per annum habitum Religionis, completo integro anno probationis, censetur tacite professus, si habitus, quem defert, sit patentius distinctus ab habitu professorum; & aliunde congruat alia qualitates requisitæ; vide dicti verb. Habitus n. 6.

90 Secus autem si habitus Novitiorum sit patentius distinctio distinctus ab habitu professorum; vide dicti verb. Habitus n. 7.

91 Novitii sine titulo beneficii, vel patrimonii, aut pensionis, nequeunt promoveri ad Sacros Ordines, argum. Concil. Trident. sess. 23. cap. 2. & expresse S. Pius V. constituit. 75. incip. Romanus Pontifex: ubi dicitur Concilii decretum extendi ad omnes, & singulos cujuscumque ordinis Clericos Religiosos non profectos, prohibens ipsos sicuti alios Clericos Seculares promoveri ad Sacros Ordines sine dicto titulo. Et hoc ipsum habet locum non solum in Novitiis, seu non professis, sed etiam in nulliter professis, sic Rota in Urgellen. Canoniceatus 3. Martii 1595. coram Blanchetto, & sæpe alibi; & tenent communiter Doctores cum Barbosa in Concil. Trident. sess. 23. cap. 2. & de offic. & potest. Episcop. part. 2. alleg. 19. num. 5. Garcias de beneficiis part. 2. cap. 5. num. 11. & 12. Reiffenstuel lib. 1. decretal. tit. 11. num. 74. Patres autem Societatis Jesu, qui tria vota paupertatis, castitatis, & obedientiæ in Societate emisissent, de licentia Præpositi, Generalis Societatis emisissent, de licentia Præpositi, Generalis Societatis emisissent, non obstante dicti constitutione S. Pii V. Sic eis specialiter concessit Gregorius XIII. constit. incipient. Ascendentes: & etiam alii Pontifices. Et novissime Benedict. XIII. constit. incip. Injuncti nobis: statuit nulla ab eadem Societate deberi sic ordinata alimenta, aut congruam sustentationem, si contingat eos ante solemnem professionem à Præposito Generali à dicta Societate dimitti: Quidquid in contrarium scripserint alii; vide supra n. 45.

92 Novitii non possunt promoveri ad Ordines Minores à pendens Superioribus Abbatibus Regularibus, quia pendente anno probationis non habeatur quoad ordines suscipiendos pro subditis horum Superiorum Religionis: Barbosa supra Concil. Trident. sess. 23. cap. 10. & de offic. & potest. Episcop. part. 2. alleg. 3. num. 8. Naldus in Summ. verb. Novitius num. 8. Marchini de Sacrament. Ordinis trad. 1. part. 2. cap. 10. num. 10. cum seq. Tambur. de jure Abbat. t. 2. disp. 2. quest. 27. Ugol. in de offic. Episcop. cap. 26. §. 20. num. 7. Rodric. in de offic. resol. 106. num. 20. Miranda in manual. Præcomp. resol. 106. num. 20. Miranda in manual. Prælator. tom. 1. quest. 38. art. 9. conclus. 2. in fine, & alii